

Foto: Anka Gujabadze

And then we danced

And then we danced är ett skört och pulserande coming of age-drama om att vara gay i den georgiska dansvärlden. Merab strävar mot en karriär som professionell dansare när den karismatiske Irakli gör entré i repsalen och i hans liv. Ömma och förbjudna känslor spirar i den stränga maskulina miljön samtidigt som de två blir rivaler om en plats i nationalensemblen.

And then we danced handlar om sexuellt uppvaknande, modet att bryta normer i ett patriarkalt samhälle och vikten av att tro på sin egen förmåga och sin kreativitet.

Om filmhandledningen

Film är ett spännande och mångfacetterat pedagogiskt verktyg. Våra filmhandledningar är gjorda för att led-saga dig som lärare i att använda filmmediets många möjligheter i undervisningen. Eftersom du bäst känner dina elever bör åldersrekommendationen ses som en fingervisning. Handledningen kan användas som en förberedelse, ett stöd och för att öppna upp för frågeställningar och diskussioner. Välj utifrån dina elevers behov, och den tid ni kan avsätta om ni vill diskutera utifrån tema, i samband med något särskilt skolämne eller djupstudera aspekter som exempelvis filmens form. Förbered er gärna genom att se filmens trailer och genom att läsa någon artikel om dess bakgrund och regissör. Med den här handledningen kan man även använda klipp i filmen för att ha ett tydligare underlag och stöd för minnet.

Filmen och läroplanen

Läroplanen betonar att skolan ska motverka diskriminering på grund av kön, könsöverskridande identitet eller sexuell läggning. Att se en film tillsammans kan vara inspirerande och en naturlig ingång för att ta sig an dessa viktiga frågor. *And then we danced* utspelar sig i Georgien men ställer universella frågor om ungdomars identiteter, livsstilar och välbefinnande, och hur detta påverkas av till exempel socioekonomisk bakgrund, och inte minst sexuell läggning. Filmen knyter fram-

för allt an till samhällskunskapsämnet vars syfte är att ge elever förutsättningar att se samhällsfrågor ur olika perspektiv för att utveckla förståelse för sina egna och andra människors levnadsvillkor. Vad kan eleverna relatera till vad känns främmande? Filmens starka visuella uttryck, i kombination med musik, kan även utgöra en konkret utgångspunkt inom ämnet Bild för att diskutera och analysera hur man bildmässigt gestaltar frågor om identitet, sexualitet och maktrelationer.

Handling

Dagens Tbilisi. På den prestigefyllda akademien ansluten till den georgiska nationalensemblen för traditionell dans drillar läraren Aliko eleverna stenhårt. En av dem som hoppas på en karriär med internationella möjligheter är Merab. Han kommer från en familj av före detta dansare och hans äldre bror David går också på skolan. Deras pappa, stjärndansaren som sedan länge lagt dansskorna på hyllan och numera säljer reservdelar på stadens basar, bor inte med familjen. Mamman går hemma och oroar sig för den ekonomiskt knappa situationen, medan mormodern, också hon en före detta dansare, försöker hålla samman familjen.

Merab är ambitiös, men sliter dessutom med extrajobb på en restaurant och drabbas ibland av tvivel på att han kommer att lyckas. Sedan tioårsåldern har han tränat tillsammans med sin barndomsvän Mary. Och både han själv och omgivningen ser dem som ett par även utanför dansen.

Foto: Anka Gujabidze

Allt förändras dagen då den sammetsögde, lite mystiske Irakli kliver in genom dörren och deklarerar att det är han som kommer att ta hand om den första tillgängliga dansrollen.

När huvudensemblen efter att en dansare fått sparken på grund av en omsusad skandal där en dansare avskedats efter en homosexuell affär öppnar för en ny position blir de två konkurrenter. Men samtidigt börjar andra känslor än rivalitet växa fram mellan de bägge unga männen. Båda tar tillfället i akt att träna tidiga morgnar när ingen annan är där och Irakli delar gärna med sig av sin dansteknik. Irakli berättar att han har en sjuk far och en flickvän hemma i Batumi, den mindre stad han kommer ifrån.

Flickvännen till trots, växer sig känslorna mellan Merab och Irakli starkare. Irakli tar med Merab hem till sin mormor och ger honom en georgisk traditionell nationaldräkt i gåva. Tillsammans åker ett gäng av dansarna ut till Marys pappas stora gård på landet. De festar, dansar och sjunger och under natten inleder Merab och Irakli en sexuell relation. Mary märker att något börja hända mellan dem. På skolan fortsätter träningarna inför audition. Men Merabs bror David missskötter sig, struntar i lektioner och misstänkts umgås i kriminella kretsar. Till slut blir han utsparkad från skolan. Han ber Merab att hjälpa honom att få arbete på restaurangen men han anklagas för att sälja droger på jobbet och restaurangägaren avskedar både honom och Merab på stående

fot.

Irakli har sedan en tid slutat att komma på repetitionerna och Merab söker honom febrilt på telefon. För att få något annat att tänka på går han ut och festar tillsammans med en gaykille som han träffat några gånger av en slump. De går på barer, klubbar och han möter några av stadens prostituerade transpersoner. Morgonen efter ramlar han in bakfull till klassen och läraren anklagar honom för att vara slapp. Han antyder också att han inte tror att Merab har vad som krävs. I sin iver att motbevisa honom gör Merab piruetter tills han stukar foten och ramlar ihop.

Irakli hör till slut av sig och säger att han förmodligen inte kommer till auditionen. Ett gäng killar i klassen, som sett Merab ute kvällen inne, går till attack utanför skolan och kallar honom bög men tjejerna kommer till undsättning. Mary ställer Merab mot väggen och frågar om han inte inser vilka risker han tar genom att öppet visa att han är homosexuell.

När Merab kommer hem får han veta att David gjort en flicka med barn och att bröllopet kommer att äga rum bara inom några dagar. I samband med vigseln möts Merab och Irakli igen och Irakli berättar att han måste lämna Tbilisi eftersom hans far är döende. Han måste återvända till sin hemstad för att stötta sin mor och förlova sig för familjens skull. Merab lämnar festen med brustet hjärta men Mary, som förstått hur starka hans känslor för Irakli är, följer efter och tröstar honom.

Foto: Lisabi Fridell

Klipp 1
Källa: TriArt

Dagen för auditionen är inne och Merab kliver in i salen, iklädd folkdräkten han fått av Irakli. Inför de två dansmästarnas bistra miner utför han en solodans som ignorerar de stränga regler han lärt sig. De får se något helt nytt. En dans med sensualism och känslor. När han är klar låter han rocken falla och lämnar rummet medan Mary applåderar från salens balkong.

Filmens form och innehåll

Manlighet och maskulinitet

Ett av filmens genomgående teman är frågan om manlighet och maskulinitet. Dansinstruktören Aliko demonstrar tydligt i filmens början vad det handlar om. Han uppmanar Merab att vara som rak som en spik och ståtlig som en stenstod. Medan hans kvinnliga partner ska undvika att spela med ögonen och i stället utstråla kyskhets och jungfrulig oskuldsfullhet i samspelet.

Se [klipp 1](#).

- Det finns ingen plats för svaghet inom georgisk dans, förklarar Aliko. Dansarna ska vara manliga men inte utstråla sexualitet. Hur ska dessa krav förenas? Hur reagerar eleverna på Alikos stränga normer?
- Just när Aliko hållit sin föreläsning om manlighet kliver Irakli in i salen. I örat har han en ring. Något läraren genast noterar och ber honom ta av. Det kan ju finnas praktiska förklaringar till att inte bära smycken när man dansar. Men varför tvingas han ta av örringen? Vad signalerar den i lärarens ögon?

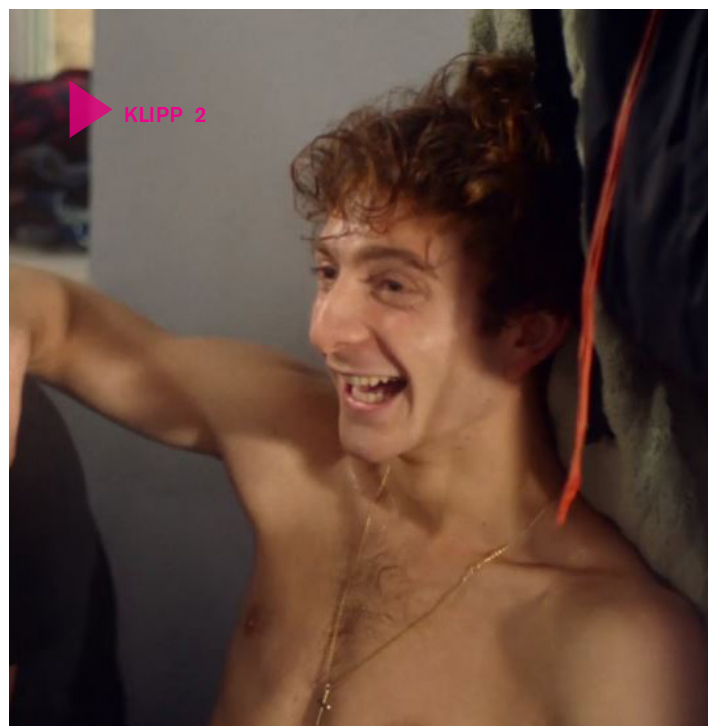
Se [klipp 2](#).

- Trots att många danser görs som duetter i par, påpekar Aliko att det inte finns någon sexualitet i georgisk dans. ”Det här är inte Lambada”, säger han. Däremot är omklädningsrummen efter träningen spelplats för sexsnack och skvaller av olika slag. Samtalen i tjejernas respektive killarnas omklädningsrum både liknar varandra och skiljer sig åt. Vad sägs i de olika rummen? Hur är jargongen? Finns det något som är typiskt killsnack respektive tjejsnack?

- Omklädningsrummets slutna miljö har fått utgöra spelplats i otaliga filmer. Varför är den så tacksam? Vilka konflikter och strukturer kan man åskådliggöra genom att placera personerna just där?

- Aliko tvivlar på att dansen är något för Merab eftersom han menar att georgisk dans baseras på maskulinitet. Han berättar att olika varianter av dansen, Kintouri och Adjarian, brukade vara lite mjukare men att det förändrades för femtio år sedan. Han menar att det inte finns något utrymme för svaghet i georgisk dans. Vilka egenskaper hos Merab talar emot att han passar som traditionell dansare enligt lärarens resonemang?

Merab och hans bror David har ett varmt förhållande, även om de småbråkar ofta. När det gäller ställer de upp för varandra. På sin bröllopsfest hör han några killar kalla Merab fjolla och hamnar i slagsmål. Sönderslagen berättar han för Merab att han ville försvara dennes heder. Men undrar om det kanske var i onödan.

Klipp 2
Källa: TriArt

Klipp 3
Källa: TriArt

- Du har alltid varit bättre än jag, säger han och skämtar om att han själv kommer att bli en alkoholiserad georgisk man som arbetar för sin svärfar, men Merab borde ge sig ut i världen och skapa en framtid någon annanstans. Hur representerar bröderna två olika sorters manlighet? Vad kan Merab vinna på att bryta manliga normer och vad riskerar han? Vad förlorar David på att inordna sig i den förväntade mansrollen?

- Att vara man och vad som är manligt för dansläraren och även för det samhälle ungdomarna befinner sig har sina ramar. Vad är manlighet? Hur formas våra idéer om vad manlighet är? Vilka påverkar oss mest? Vänner, familj, samhälle eller outtalade normer och strukturer? Vilka problem uppstår om man ifrågasätter normer?

- Om motsatsen till manlighet är kvinnlighet. Vilka kvinnliga egenskaper accepteras i så fall och vilka rankas inte högt om de tillskrivs en man i vårt samhälle? Har vi i Sverige kommit längre när det gäller de cementserade könsroller som filmen beskriver? På vilka sätt i så fall? Och vilka likheter finns med mellan könsrollerna i filmen och de ni upplever definierar oss i Sverige?

Dans och kroppsspråk i en patriarkal kontext

Dans och rörelse genomsyrar Merabs liv. Men på skolan sker allt inom strikta ramar där det inte finns plats för lek eller improvisation. Helst ska känslorna hållas helt utanför. Redan i filmens första danslektion blir Merab utskäld för att han dansar med för mycket inlevelse.

Merab tittar på dansklipp på nätet så länge batteriet i datorn räcker eftersom strömmen ofta är avstängd. Han studerar de dansare som inte bara är tekniskt briljanta utan också har något att berätta. Dans kan ha flera aspekter av kontroll. Inte minst inom klassisk balett och även i folkloristiska danser som liksom de som Merab dansar funnits sedan medeltiden.

Se [klipp 3](#).

- Merab är en lågmäld person, lite blyg. Mötet med Irakli tar fram nya sidor. När de dansar en duett tillsammans första gången är det som en ny Merab. Som om han rör sig lättare. Blir mer medveten om sin kropp. Filmen registrerar både Merabs ansikte och kropp och hur han förändras. Hur förändras Merabs kroppsspråk efter att Irakli kommit in i hans liv?

- En dansare väljer kanske yrket för att få uttrycka sig samtidigt som hen måste underkasta sig hård disciplin, träning och regler för hur den ska utföras. Varför har dans som uttrycksform en så stark dragningskraft? Kan det finnas en lockelse även i det som är hårt, nästan militäriskt, reglerat?

Se [klipp 4](#).

- Dialogen är ganska sparsmakad och det som händer dem emellan, som första gången de har sex, på natten utanför det lantliga huset, sker helt utan ord. Även här är det genom dansen som Merab bäst förmår uttrycka sig. Vad vill han berätta när han dansar inför Irakli till Robyns låt *Honey*?

KLIPP 4

Klipp 4
Källa: TriArt

• Dansen har en särställning i den georgiska kulturen. Och både sång och dans finns som en naturlig del även utanför danskompaniet. Ungdomarna dansar spontant på gatan och när det är fest. Hur skiljer sig den spontana dansen och musiken sig från den i skolan? Hur blir den ett sätt/ursäkt för killarna att närma sig varandra?

Se [klipp 5](#).

• *And then we danced* handlar om att hitta andra sätt att dansa, att vara och att röra sig. I den avgörande auditionen utmanar Merab rejält den gängse manligheten och sättet att dansa. Iklädd den traditionella folkdräkten utför han en koreografi med inslag av balett, folkdans och flamenco samtidigt om han tillför mjukare rörelser och använder golvet helt utanför ramarna. Vad händer i den sista scenen? Hur reagerar lärarna? Vad har Merab uppnått när han vänder sig om och lämnar rummet? Bryr han sig om huruvida han får den åtråvärda platsen? Vad upplever ni att det symboliserar att han låter den traditionella kappan falla efter dansens slut?

En specifik och universell kärlekshistoria

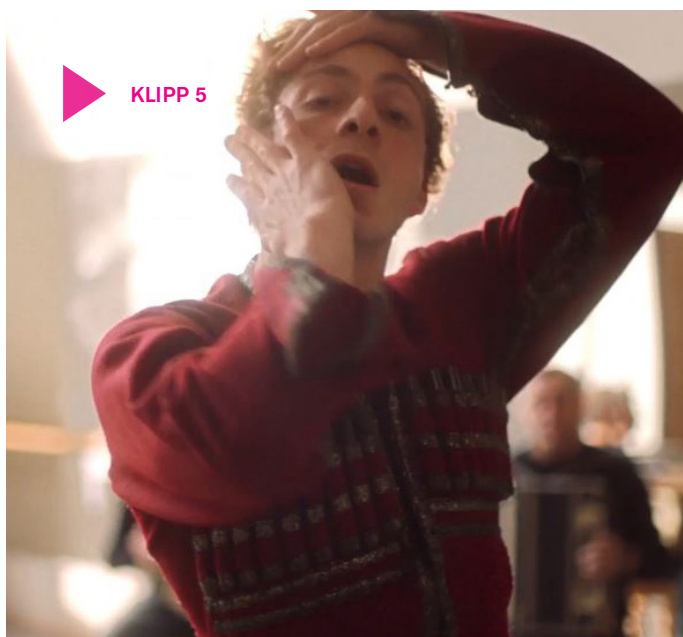
And then we danced är framför allt en kärlekshistoria mellan två unga män. Både otypisk, eftersom det handlar om homosexuell kärlek, och typisk för den är till sin dramaturgi liknar många filmiska berättelser om förälskelse. På grund av att kärlek mellan män i det konservativa Georgien inte är accepterat blir det också en stark berättelse om den förbjudna kärleken, den som omgivningen är emot och som aldrig kan förverkligas.

När Merab första gången möter Iraklis blick är vi som publik ganska övertygande om att något händer mellan dem. De börjar träffas ensamma. Utforskar varandra. Samtalar förtroligt men är också försiktiga med att berätta vad de känner.

• När de träffas en morgon och tränar sitter de efteråt lutade mot spegelväggen och frågar varandra om små saker. Hur ser deras första möten ut? Vilken bild vill de ge varandra av sig själva? Hur bygger filmen vidare på de olika stegen i förälskelseren?

• Merab har sedan länge en relation med sin barn-domsvän och partner. Hon har förhoppningar på att de ska ha sex för första gången i en park. Merab avböjer och menar att första gången ska vara viktig. Hur ser hans relation till Mary ut? Vad händer med den när Irakli dyker upp? Hur reagerar hon när hon förstår att Merab är homosexuell?

Romantisk film är en genre med en dramaturgi, iscensättning och även standardiserade klichéer som vi är bekanta med. Ett möte leder till en förälskelse och därefter tas vi genom svindlande lycka och förhinder fram till ett lyckligt slut. Men de vackraste historierna och de som förblir odödliga är kanske de om den omöjliga kärleken. Som klassiker som *Romeo och Julia*, *Svindlande höjder* eller en modernare klassiker som *Twilight*. Och i *And then we danced* får kärleken få brinna en kort intensiv stund.

KLIPP 5

Klipp 5
Källa: TriArt

Foto: Lisabi Fridell

En specifik och universell kärlekshistoria

- Förbjuden kärlek i kamp mot fördomar och intolerans är ett beprövat filmiskt grepp. Varför ter sig den omöjliga kärleken, eller kärlek med förhinder så romantisk?
- Romantik och passion på film kräver sin inramning. Hur arbetar filmen med miljön och ljussättningen i sexscenerna? Vad är romantik? Finns det några filmklichéer filmen anammar och andra som den bryter med?

And then we danced sällar sig till genren "coming of age" En berättelse om någon som är på väg att ta steget in i vuxenlivet. En person vars utveckling vi får följa både på det yttre planet och genom en inre resa. Merab, den unge dansaren som drömmer om ett liv som professionell dansare, sliter på restaurang och som blir medveten om sin sexuella identitet.

- Vilken utveckling är det vi får följa med på genom Merab? Vilka insikter får han? Vad lär han sig om sig själv?

Tradition och religion i en globaliserad värld

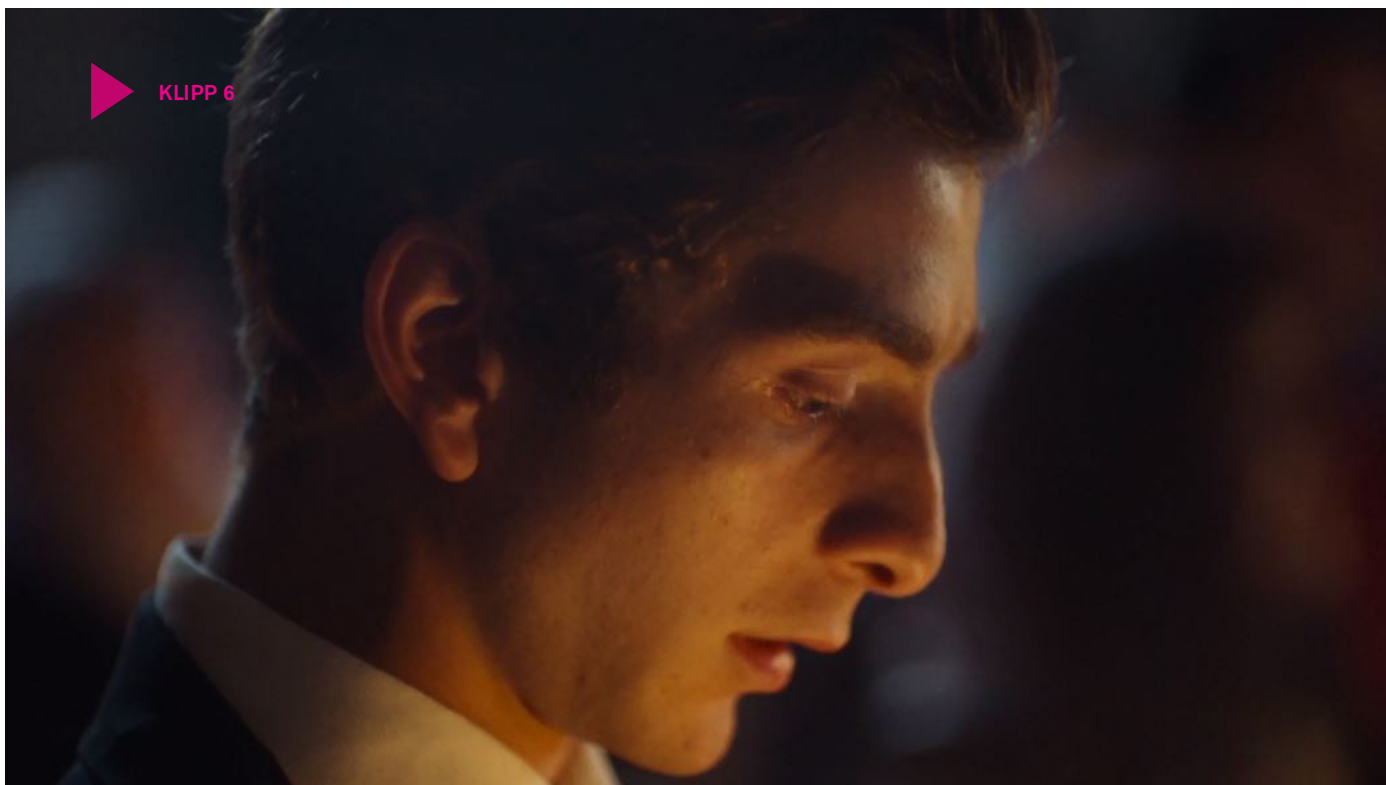
Filmen utspelar sig i Georgiens huvudstad Tbilisi i nutid. Där det är tydligt att ett gammalt patriarkalt samhälle inte helt smärtfritt möter den nya globalisera-

de världen. Att det fortfarande finns en stark religiös tradition och en stolthet över landets traditioner. Landet utropade sin självständighet från Sovjetunionen 1991 och gränsar till länder som Turkiet, Armenien och Azerbajdzjan. Landets folkloristiska kultur har tusenåriga anor men de deltog också i Eurovision Song Contest 2007 för första gången. Två år senare fick de dock dra sig ur sedan deras bidrag ansågs innehålla ett negativt budskap riktat mot Rysslands president Putin. 2008 var landet inblandat i två veckors stridigheter med bland annat Ryssland.

Regissören Levan Akin, vars föräldrar är från Georgien, berättar i en intervju på filmsajten POV (sept 2019) om hur historien spelar en stor roll för landets stolthet:

"I Georgien finns en längtan till och en vurm för den ganska korta storhetstid som var för jättelänge sedan. Många berättar grandiosa historier om sina familjer, om det kulturella kapitalet som finns fastän man inte har pengar, om hur det var innan kommunisterna kom och förstörde. Den här sagan om Georgien återfinns i filmen."

- Merab berättelse utspelas mot en fond av det förflutna. I skuggan av fornstora dagar tar de ungas drömmar om en bättre framtid form. Mary håller hårt i sina engelska cigaretter och längtar till London. Hur ser vi det gamla och nya mötas i filmen? Hur anpassar ungdomarna sig till det livet? Vad drömmer de om?

Klipp 6
Källa: TriArt

Dansen är nationens själ, säger den åldrige dansmästaren till Merab och klamrar sig fast vid det som en gång var. De inledande svartvita filmerna, med ljud från nutiden binder samman de två tidsplanen och betonar att det historiska lever vidare genom bevarandet av traditionen.

Merabs familj är alla före detta dansare. Mamman och pappan har uppträtt på Albert Hall i London, mormodern på italienska operascenen La Scala. Det är ett tungt arv av tradition han är beredd att axla. Han får heller inte något stöd från pappan som menar att det inte finns någon framtid i georgisk dans. Det enda som händer är att kroppen slits ner. Familjen har nu usel ekonomi, bor i ett slitet hus där elen stängs av mellan varven och de tvingas dryga ut med överbliven mat från restaurangen där Merab arbetar.

Se [klipp 6](#).

Att man lever enligt gamla traditioner, familjemönster och religiösa övertygelser blir tydligt när Merabs bror gör Sopo gravid och de omedelbart tvingas att gifta sig. Bröllopsceremonin känns stel och stämningen spänd. Den kristna ortodoxa prästen betonar att en man varit man och en kvinna en kvinna ända sedan Adam och Eva. Han mumlar också något sarkastiskt om hur saker förändras i dessa globaliserade tider.

- Vilket drama utspelar sig bakom den traditionella bröllopsceremonin? Vad utläser ni i ansiktena på brudparet och de inbjudna bröllopsvittnena?

- Hur gör sig det gamla Georgien, på gott och ont påmint i filmen? Vilken kärlek till det gamla förmedlar filmen?

- Vilka värden är den äldre generationen rädda ska bli utmanade? Har de fog för oron?

- Kampen om det gamla och det nya finns även i Sverige. Hur förvaltar man historia utan att bli bakåtsträvande, och hur förenar man tradition med nytänkande utan att exkludera någon? Kan traditioner bli en slags förtryck för den unga generationen som kanske vill hitta nya sätt att leva?

Bakgrund, metod och form

Levan Akin fick idén att spela in sin senaste film i Georgien, när han såg nyheter om brutala hatattacker mot den första georgiska Prideparaden 2013. Tre år senare reste han dit och med hjälp av ideella organisationer fick han kontakt med hbtq-personer ur olika samhällsskikt i Tbilisi. Och de första han talade med och filmade var sexarbetare på gatan, som också kom att ha roller i den färdiga filmen.

Akin fortsatte att utforska kulturen i dansvärlden, särskilt kring nationalscenen och den traditionella dansen. Inte minst därför att han fann en inneboende motsägelse i att den georgiska traditionella

Foto: Anka Gujabidze

dansen är det mest manliga man kan utöva, samtidigt som det förnekas att det skulle finnas homosexualitet inom den världen.

Han stötte då på historien, som också finns med i filmen, om den förbjudna relationen mellan två dansare, och baserade sedan manuset på långa intervjuer med verkliga personer.

Han chockades över hur homofob dansvärlden var, man till och med förnekade att det fanns homosexuella dansare. En chef vid Georgian National Ballet som först hade varit samarbetsvillig tog avstånd när det gick upp för honom att filmen inte skulle handla om en "normal" kärlekshistoria.

Det som till en början var tänkt som en dokumentär, med dramatiserade inslag blev istället helt fiktion, eftersom det skulle ha blivit allt för känsligt för de inblandade och deras familjer att visa sina ansikten och öppet berätta om homosexualitet. Men även om det hela är dramatiserat så bygger filmen på verkliga öden betonar Akin. Han wallraffade med ungdomarna i flera månader och levde och festade tillsammans med dem.

Filmteamet fick svårigheter under inspelningen när det blev känt att filmen hade ett homosexuellt tema. De portades från vissa inspelningsplatser och

tvingades ha livvakter som skydd mot högerextrema grupper. Vid premiären på en filmfestival i Sarajevo lämnade en hel grupp salongen när den första sexscenen kom. Filmens koreograf har dessutom tvingats vara anonym på grund av rädslan för repressalier.

I filmen skvallras om den skandal som gjort att huvudensemblen behöver en ersättare. Den manlige stjärndansaren Zaza har blivit påkommen med att ha haft sex med en man. Därefter slagen, utsparkad från danskompaniet och slutligen skickad till ett kloster för att komma på bättre tankar. Efter att ha blivit utsatt för övergrepp av präster har han hamnat i prostitution.

Mot bakgrund av den historien inser vi att kärleken mellan Merab och Irakli är en farlig och utmanande lek. Hotet i form av en manlig aggressivitet planteras på några ställen i filmen. Som ett gäng killar som får syn på gruppen transpersoner på stan och börjar gorma, de äldre männen som hotfulla samtal i bakgrunden när Merab och Irakli har sex på landet och killgänget som kallar Merab bög.

- Den homofoba miljön bidrar till att göra killarnas kärlek svårare. Hur arbetar filmen med den underliggande känslan av hot?

Klipp 7
Källa: TriArt

- Hur långt sträcker sig toleransen när det gäller skildrandet av hbtq-personer och deras kärlek på film? Är det fortfarande kontroversiellt bland unga människor? Vilka andra filmer med hbtq-tema har ni sett eller känner till? Hur tänker ni kring identifikation och film? Spelar det någon roll om personerna är hbtq eller straighta för att en publik ska kunna känna identifikation? Kan film som medium bidra till en större öppenhet kring homosexuella relationer för en straight publik?

Filmteamet och regissören har arbetat nära sina skådespelare vilket också har gett filmen den nästan dokumentära känsla som först var utgångspunkten. Levan Gelbakhiani, en dansare som aldrig hade skådespelat, hittade regissören på Instagram. Medan Bachi Valishvili, som spelar Irakli var en skådespelare som inte hade någon dansvana.

Fotografen Lisabi Fridell och regissören har berättat hur de arbetade väldigt fritt och lekfullt med en rörlig kamera som kunde röra sig 360 grader, vilket var förutsättningen för att dansarna skulle få rörelsefrihet och kameran närhet. Fotografen dansade i princip ihop med aktörerna för att få fram rytmen.

Miljöerna i filmen växlar mellan danssalens slitna stengolv, spegelväggar och stora fönster, de nedgångna innergårdarna inklädda i gulnande vinrankor och några mer lantliga scener. Ljuset är milt, skirt nästan pastellfärgat och som i nattscenerna på landet, nästan glödande varmt.

- Hur arbetar filmen med ljuset och färgerna? Hur går de ihop med Merabs sinnestillstånd? Vilken känsla uppstår i kontrasten mellan något väldigt slitet, gammalt och smutsigt och en förmildrande ljussättning?

Se [klipp 7](#).

- I scenen som följer efter att Irakli gjort klart att deras relation inte kan fortsätta, följer kameran Merab i en lång sekvens genom bröllopsfesten, förbi gäster som dansar och bråkar. Kameran följer med genom fönstret ut på gården där Merab och Mary försonas. Den scenen skiljer sig lite från resten av filmen och visar också på hur en scen kan byggas på flera lager av skeenden. Hur vill ni beskriva scenen? Vilka olika dramatiska ögonblick fångar den kameraåkningen?

TIPS PÅ FÖRDJUPNING

Se

Om dans

Saturday night fever
(regi: John Badham, USA, 1977)

Flashdance
(regi: Adrian Lyne, USA, 1983)

Dirty Dancing
(regi: Emile Ardolino, USA, 1987)

Dancer
(regi: Steven Cantor, Storbritannien, 2016)
Dokumentär om den ryske dansaren Sergei Polunin.

Filmer med Hbtq-tema

Brokeback mountain
(regi: Ang Lee, USA, 2005)
[Läs filmhandledningen här](#)

Fucking Åmål
(regi: Lukas Moodysson, Sverige 1998)
[Läs filmhandledningen här](#)

Hjärtslag
(regi: Xavier Dolan, Kanada 2010)

Moonlight
(regi: Barry Jenkins, USA 2016)
[Läs filmhandledningen här](#)

The miseducation of Cameron Post
(regi: Desiree Akhavan, USA, 2018)
[Läs filmhandledningen här](#)

God's Own Country
(regi: Francis Lee, Storbritannien, 2017)

Om manlighet och machokultur

Leslie brinner (regi: Stefan Berg, Sverige, 2018)
Filmhandledning skriven i samarbete med MÄN för jämställdhet
[Läs filmhandledningen här](#)

UR Skola
[Livet som macho](#)

Kulturnyheterna
Om [den georgiska premiären](#) av *And then we danced*.

PRODUKTIONSINFO

Georgien/Sverige 2019

Produktionsuppgifter

Producent: Mathilde Dedyé
Manus & regi: Levan Akin
Foto: Lisabi Fridell
Klippning: Levan Akin, Simon Carlgren
Produktionsdesign: Teo Baramidze
Medverkande:
Merab – Levan Gelbakhiani
Irakli- Bachi Valishvili
Mary – Ana Javakishvili
Dansläraren Aleko – Kakha Gogidze
David – Giorgi Tsereteli

Tekniska uppgifter

Längd: 105 minuter
Åldersgräns: Från 7 år
Sverigepremiär: 2019-09-13
Svensk distribution: TriArt

Redaktion:
Text: Louise Lagerström
Redaktör: Anna Håkansson
Svenska Filminstitutet, november 2019

KONTAKT

filmiskolan@filminstitutet.se
<http://www.filminstitutet.se/filmpedagogik>

Observera
Filminstitutet kan inte garantera att filmen finns i distribution sedan den har slutat visas på ordinarie biografrepertoar.

Här kan ni lära er mer om hur en hittar och bokar film för visningar i lärande sammanhang.
<https://www.filminstitutet.se/skolbio>